

اگر مهدی موعود (عج) ظهور کند، چه حکومتی برقرار خواهد شد؟

نیمه شعبان رسید و منتظران واقعی جشن میلاد مهدی موعود (عج) را در روزگار غیبت کبری آن حضرت برپا کرده‌اند و خشنودند که روزگاری، عدل الهی با مدد ظهور پربرکتش بر سراسر این عالم خاکی مستقر خواهد شد اما در دوران برقراری حکومت عدل الهی، چه شرایطی بر جهان حاکم خواهد شد؟

نیمه شعبان رسید و منتظران واقعی جشن میلاد مهدی موعود (عج) را در روزگار غیبت کبری آن حضرت برپا کرده‌اند و خشنودند که روزگاری، عدل الهی با مدد ظهور پربرکتش بر سراسر این عالم خاکی مستقر خواهد شد اما در دوران برقراری حکومت عدل الهی، چه شرایطی بر جهان حاکم خواهد شد؟

تا آنجا که در روایات مورد توجه بوده و به کزات به آن اشاره شده است سیره و روش آن حضرت پس از امر ظهور است. عدالت را می توان شاخصه اصلی منش حکومتی حضرت مهدی(ع) دانست، در حقیقت امر ظهور ملازم با عدالت گستری در جهان است که به دست آن حضرت اعمال می شود.

پیامبر اکرم(ص) در حدیثی می فرماید: «اگر از دنیا جز یک روز باقی نماند، خداوند آن روز را طولانی می کند تا مردی از فرزندان من ظهور کرده و زمین را آکنده از عدل و داد نماید همان گونه که از ظلم و ستم پر شده است.»

این مطلب در روایات متعددی بیان شده است. ابوسعید خدری از رسول الله(ص) نقل می کند که آن حضرت فرمودند: «امت (حضرت مهدی(ع)) به او پناه می برند همان گونه که زنبوران عسل به ملکه خود پناه می برند، او زمین را پر از عدل می کند همان گونه که از ستم پر شده است، تا اینکه مردم به مانند حالت اولشان (زمان رسول خدا(ص) یا زمان حضرت آدم)3 باشند. خوابیده ای را بیدار نمی کند و خونی را نمی ریزد.»

امیرالمؤمنان حضرت علی(ع) در مورد سیره و روش آن حضرت پس از امر ظهور می فرماید:

«زمانی که مردم هدایت را با هواهای نفسانی خود تطبیق می کنند، آن حضرت هوا را با هدایت تطبیق کرده و هدایت را بر آن ترجیح می دهند و آرا و نظریات را با قرآن می سنجد این در حالی است که مردم، قرآن را بر طبق نظریات خود معنا می کنند... تا آنجا که جنگ هائی مانند شتر وحشی برپا شده که دندان هایش را نشان داده و پستان هایشان از شیر پر شده و شیرش نیز شیرین می باشد اما نتیجه آن بد خواهد بود. بدانید که فردائی خواهد آمد با چیزهائی که نمی شناسید. آنگاه والی، عمال و کارگزاران بد و خائن را به خاطر کارهای بدشان مؤاخذه می نماید.»

آن زمانی است که زمین پاره های جگرش را (گنج های خود را) برای حضرت نمایان ساخته و آرام و بدون زحمت افسار و اختیار خود را به او می سپارد، آنگاه حضرت سیره و روش عدالت را به شما نشان داده و کتاب و سنتی را که مرده است، زنده می نماید.»

پیامبر اکرم(ص) نیز در روایاتی منش و رفتار آن حضرت را پس از ظهور بیان کرده اند که در اینجا به برخی از آن ها اشاره می کنیم:

1. بذل و بخشش فراوان

پیامبر اکرم(ص) می فرماید:

«در آخرالزمان - در مدت طولانی و سختی و تنگدستی - امامی وجود دارد که به مردم بذل و بخشش می نماید، شخصی پیش او می رود و او با دو دست خویش مال را جمع نموده و به او می دهد، در آن زمان آن قدر مال و خیر به مردم می رسد که هم و غم شخص این است که در میان فامیلیش کسی را بیابد که صدقه مالش را از او قبول نماید.»

2. بخشش بدون شمارش

آن حضرت در این زمینه می فرماید: مژده باد شما را به ظهور و برانگیخته شدن مهدی (عج) در امت من، در حالی که اختلافات، تمام مردم را در بر گرفته و فاصله طبقاتی زیاد گشته است، آنگاه حضرتش زمین را از عدل و داد پر می کند، همان گونه که از جور و ستم پر شده بود، ساکنان آسمان و زمین از او راضی و خشنود بوده، اموال را به طور مساوی بین مردم تقسیم می نمایند... خداوند دل های امت محمد(ص) را غنی و بی نیاز گردانیده و عدل آن حضرت را گسترش داده تا جایی که دستور می دهد منادی فریاد زند و بگوید: چه کسی نیاز به مال دارد؟ کسی از مردم به جز یک نفر پاسخ نمی دهد، به او گفته می شود

برو پیش خزانه دار و به او بگو که مهدی(ع) دستور داده که به من مال عطا کنی، خزانه دار به او می گوید: آن چه می خواهی بدون شمارش برگیر و ببر، تا آن اموال در اختیار او قرار می گیرد پیشیمان می شود و می گوید من حریص ترین و طمع کارترین فرد امت حضرت محمد(ص) بودم... آن مرد اموال را برمی گرداند اما از او نمی پذیرند و به او گفته می شود: و به او گفته می شود: ما آنچه را که دادیم پس نمی گیریم. وضع به همین صورت هفت سال یا هشت سال یا نه سال می ماند و دیگر بعد از آن خبری در زندگانی نیست، یا این که پس از آن خبری در زنده بودن نیست.

پس از ظهور، آن قدر نعمت ها فزونی می یابد که زنده ها آرزو می کنند که کاش مرده ها زنده بودند و این فراوانی نعمت را می دیدند، پیامبر اکرم(ص) می فرماید: «ساکنان زمین و آسمان از او (حضرت مهدی(ع)) راضی و خشنودند، آسمان تمام بارانش را فرو می ریزد و زمین تمام گیاهانش را خارج می سازد تا جایی که زنده ها آرزو می کنند که کاش مرده ها زنده بودند و موضع ما را از فراوانی نعمت می دیدند.»
3. محبت نسبت به مساکین

پیامبر اکرم(ص) محبت امام مهدی(ع) به مساکین را این گونه بیان می کنند: «حضرت مهدی(ع) به خاطر علاقه فراوان وی به مساکین، دوست دارد با دست خود به مساکین و فقرا طعام انفاق کند»
4. سخت گیری بر کارگزاران و ترحم بر مساکین

پیامبر اعظم(ص) درباره نحوه برخورد حضرت مهدی با کارگزاران خود و دیگر مردمان می فرماید:

«علامت و نشانه حضرت مهدی(ع) این است که آن حضرت نسبت به وزراء و کارگزاران خود شدید و سخت گیر است، اموال را بذل و بخشش می کند و بر مساکین و بی نوایان، ترحم و دلسوزی می نماید.»
5. برگرداندن حقوق غصب شده مظلومین

حضرت مهدی(ع) حقوق مردم را گرفته، حتی اگر آن حق، غصب شده و زیر دندان فردی باشد، آن را پس گرفته و به صاحبش برمی گرداند. 11 و سرانجام خداوند ملک و حکومتی بزرگ تر از ملک و حکومت ذی القرنین و سلیمان به حضرت مهدی(ع) عطا می فرماید؛ جابر بن عبدالله انصاری می گوید که از رسول خدا(ص) شنیدم که آن حضرت فرمودند:

ذوالقرنین بنده صالح خداوند بود که خداوند او را برای بندگانش راهنما قرار داده بود، قوم خود را به سوی خداوند دعوت نموده، آن ها را به تقوای الهی امر نمود، لکن مردم ضربه ای بر یک طرف سر او زدند، پس از این، مدتی از دیدگان آنها پنهان شد تا آنجا که گفتند: ذوالقرنین مُرد یا هلاک شد، کجا رفت؟ پس از آن ظاهر شده به سوی قومش برگشت که ضربه دیگری به طرف دیگر سر او زدند. آن گاه حضرت فرمود: در میان شما کسی است که بر ستت اوست (شاید مراد حضرت علی(ع) باشد که دوبار شمشیر بر سر مبارکش زدند، یک ضربه توسط عمرو بن عبدود و ضربه دیگر توسط ابن ملجم مرادی که لعنت خدا بر او باد)

خداوند از هر چیزی علتی برای ذوالقرنین قرار داده و سیطره او را بر شرق و غرب عالم کشانید، و زود است که خداوند متعال سنت او را در قائم از فرزندان من جاری کند و او را بر شرق و غرب عالم مسلط نماید. هیچ مکانی از کوه و دشت و بیابان نخواهد ماند که ذوالقرنین در آن قدم گذاشته باشد مگر این که حضرت مهدی(ع) بر آن قدم خواهد گذاشت، و خداوند برای او گنج ها و معدن های زمین را ظاهر کرده و با ترس انداختن در دل دشمنانش او را یاری خواهد نمود، و زمین را پس از پر شدن از ظلم و جور از عدل و داد پُر خواهد کرد.

و مگر خدا نفرموده: «مرا بخوانید تا اجابت کنم شما را (غافر/ 60)»؟ پس اکنون که دلم رانده شده و بغض شکسته و لرزش پاهایم دیگر آرام نمی گیرد؛ خدا را می خوانم: پروردگارا! تو را به چشم های مضطر و بغض همه دل شکستگان قسم، قدمهایش را استوار و ظهورش را نزدیک کن.